

Sygn. akt II KK 148/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego
w sprawie **S. W.**

w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 30 października 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 13 czerwca 2018 r., sygn. akt VIII Kzw (...)

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w W.

z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt VIII Ko (...),

**1) uchyla zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w W.
oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w
W. i na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. umarza postępowanie
wykonawcze;**

2) kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

S. W. wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt VIII K (...) został skazany za przestępstwa określone w art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, z oddaniem go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego. Oskarżonemu wymierzono również, na podstawie art. 71 § 1 k.k., grzywnę wysokości 200 stawek dziennych po 10 zł każda.

Wyrok uprawomocnił się 5 grudnia 2012 r.

W dniu 20 czerwca 2013 r. skazany popełnił czyn z art. 280 § 1 k.k., za popełnienie którego został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 kwietnia 2016 r., sygn. akt V K (...) na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie uprawomocniło się 31 maja 2016 r.

Na wniosek kuratora, Sąd Rejonowy w W. w dniu 4 grudnia 2017 r., na podstawie art. 75 § 2 k.k., art. 63 § 1 k.k. i art. 4 § 1 k.k. oraz art. 71 § 2 k.k. zarządził wykonanie wobec skazanego kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt VIII K (...).

Postanowienie zostało zaskarżone przez skazanego i jego obrońcę. Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 13 czerwca 2018 r., sygn. akt VIII Kzw (...) utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Od tego postanowienia kasację na korzyść skazanego wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich zarzucając mu rażące i mające wpływ na jego treść naruszenie prawa materialnego art. 75 § 4 k.k. polegające na wydaniu przez Sąd odwoławczy orzeczenia utrzymującego w mocy postanowienie Sądu pierwszej instancji o zarządzeniu wykonania wobec skazanego warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt VIII K (...), pomimo że w toku postępowania międzyinstancyjnego upłynął okres 5 lat próby, na który kara została zawieszona oraz 6 miesięcy od zakończenia okresu próby.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżone postanowienia i utrzymanego nim w mocy postanowienia Sądu Rejonowego w W. i na podstawie

art. 15 § 1 k.k.w. – umorzenie postępowania wykonawczego w stosunku do skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Okres próby na jaki zawieszono zostało wykonanie wobec skazanego kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności upłynął 5 grudnia 2017 r. Kolejne 6 miesięcy, o których mowa w art. 75 § 4 k.k. upłynęło w dniu 5 czerwca 2018 r. Przepis art. 75 § 4 k.k. stanowiąc o ostatecznym terminie, do którego powinno nastąpić zarządzenie wykonania kary wymaga wydania, przed upływem tego terminu - orzeczenia o zarządzeniu wykonania kary. Dla oceny skuteczności zarządzenia wykonania kary przesądzające znaczenie mają przepisy określające z jaką chwilą orzeczenie staje się wykonalne. I tak zgodnie z treścią art. 178 § 5 k.k.w. postanowienia o zarządzeniu wykonania kary wydane na podstawie art. 75 § 2 i 3 k.k. stają się wykonalne z chwilą uprawomocnienia.

Uwzględniając wskazane regulacje zważyć należało, że o ile sąd orzekający w tej sprawie w pierwszej instancji był uprawniony do wydania postanowienia na podstawie przepisu art. 75 § 2 k.k., uczynił to bowiem w dniu 4 grudnia 2017 r., a więc jeszcze w okresie 5 lat próby, który upływał w dniu 5 grudnia 2017 r., o tyle sytuacja wyglądała odmiennie w dacie orzekania przez Sąd odwoławczy, który orzekał w dniu 13 czerwca 2018 r., a więc już po upływie kolejnych 6 miesięcy. Upływ 6 miesięcy od zakończenia okresu próby stosownie do treści art. 75 § 4 k.k. uniemożliwiał zarządzenie wykonania kary warunkowo zawieszanej, przez co należy rozumieć wydanie postanowienia w postępowaniu odwoławczym, gdyż dopiero z chwilą wydania orzeczenia przez sąd odwoławczy – zarządzenie zyskiwało walor prawomocności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2018 r. III KK 96/18).

W tej sytuacji Sąd odwoławczy orzekając po upływie okresu, w którym możliwe było zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, powinien był uchylić postanowienie sądu *a quo* i umorzyć postępowanie wykonawcze. Tej powinności nie mogła zmienić argumentacja podniesiona w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, gdyż dotyczyła ona sytuacji zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary na podstawie art. 75 § 1 k.k.,

które stają się wykonalne z chwilą wydania, zgodnie z treścią art. 9 § 3 k.k.w. Wobec tego zasadny okazał się zarzut kasacji, czego następstwem była konieczność uchylenia postanowień obu sądów i umorzenia postępowania wykonawczego na podstawie art. 15 § 1 k.k.w.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.